

BÓNG NƯỚC LUNG LAY

Có bóng đợi hai bờ lau lách
Có nỗi chờ cửa xót thời gian
Nghe nói dòng đi không trở lại
Sao tấp vào tôi những chia tan

Hai phương trời neo hai bến đợi
Gió ở đâu thổi bung nhịp nổi
Tìm nhau thương khó tóc tơ xưa
Nước mắt chảy đầm. Cơn mộng đuổi

Thả làm chi vạt nắng nhẹ tênh
Vọng âm buồn vực kia sâu thẳm
Đại ánh nhìn chiếc bóng nổi nênh
Chân bước đuổi bóng chiều sắp cạn

Gió thổi lạnh đã nghìn chân tóc
Cỏ vừa xanh phai nhánh thân khô
Buông tay xuống hai dòng sông lở
Nghìn trùng điểm nổi sóng lô xô

Hai biển mắt hai bờ lệ dựng
Dòng chảy buồn bóng nước lung lay
Lung lay mà níu trời xanh xuống
Lún chân ngày cỏ nhú trong tay...

NGUYỄN THỊ KHÁNH MINH